Казки про тварин

Мавпа і її діти

Яка школярська наука?

Трапилося раз, що мала мавпа п'ятеро молодих, збирала їм по лісі їду і носила. Раз під осінь не стало вже ніяких овочів у лісі. Питали діти матері, що вони будуть відтепер їсти? Мати сказала їм, що тепер нема вже нічого, лиш горіхи; то найсолодший на теперішній час овоч.

Зібралися вони всі п'ятеро одного рана, вилізли з дупла і пішли до лісу шукати горіхів, бо мати говорила їм, що вже нема тепер другого овочу. Знайшли горіхи, але в лупині. Почали гризти, але то було гірке. Кажуть:

— Та наша мати хіба божевільна, коли говорить, що нема солодшого понад горіхи!? А то таке гірке!

Прийшли вечір до дупла і кажуть матері, що знайшли горіхи, але їх не можна їсти, бо дуже гіркі. Мати відповіла їм на те, що вони не їли горіхів, бо горіхи солодкі. Каже їм:

— Поведете мене рано туди, де ви їли горіхи.

Відвели вони рано матір під горіх. Мати взяла горіх, розкусила, виймила зерно і дала їм, та питає, чи гірке. Вони кажуть, що це солодке, а те, що перше розкушували, було гірке. Та й зачали говорити, що їх мати мудра, бо дала їм їсти зерно, а не лупину.

Так і школярська наука: така спочатку гірка, як на горісі лупина, але як вивчаться і здобудуть собі хліб, тоді заїдають зерно з горіха.

Така то приповідка.